

ဓမ္မအသိဖြင့် အကျိုးရှိရှိနေမည်

အမှတ်စဉ်(၁၇၆)

မောရသုတ် အနှစ်ချုပ်

အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ
အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ (Ph.D)

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်

နတ်လူသာဓုခေါ်စေသော်

အောင်ဓမ္မူ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း
အမှတ်(၁၅၂)၊ (၂၂)လမ်း၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၀၉-၅၁၈၉၄၃၂၊ ၀၉-၇၉၅ ၂၅၂ ၆၈၂

ဒေါက်တာ အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

ဓမ္မသုတ် အနှစ်ချုပ်

တရားစာအုပ်များကို
ဓမ္မစာပေ အလှူငွေဖြင့်
ပုံနှိပ်ဖြန့်ဝေသည်

ဓဇ္ဇေသုတ် အနှစ်ချုပ်

မှတ်တမ်း

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၅၇-ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၁၄)ရက်၊ ၂၂-၆-၂၀၁၃ (စနေနေ့)၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ စစ်ကိုင်းမြို့၊ မဟာသုဗောဓာရုံ ကျောင်းတိုက်၊ ဘောဇနမဉ္ဇရီ ဆွမ်းစားကျောင်းဆောင်ကြီး အတွင်း၌ ဆင်ယင်ကျင်းပ ပြုလုပ်အပ်သည့် ကျောင်းဒါယကာ ဦးတင်အေး + ကျောင်းဒါယိကာမ ဒေါ်တင်ကြည်၊ သိန်းထိုက်အောင် ဆန်ရောင်းဝယ်ရေး မိသားစုတို့၏ ဘောဇန မဉ္ဇရီ ဆွမ်းစားကျောင်းဆောင်ကြီး ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခြင်း အထိမ်းအမှတ် ကျောင်းလွှတ်ပူဇော်ပွဲမင်္ဂလာအဖြစ်ဖြင့် ဆင်ယင် ကျင်းပသည့် ဓမ္မသဘင်အခမ်းအနားဝယ် ဟောကြားအပ်သော “ဓဇ္ဇေသုတ် အနှစ်ချုပ်” တရားဒေသနာတော်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရှင်ငယ် ကျောင်းသားငယ်တွေ ကျက်မှတ်ကြရတဲ့ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ထဲမှာ အပါ အဝင်ဖြစ်တဲ့ ဓဇ္ဇေသုတ် ရဲ့ လိုရင်းအနှစ်ချုပ်ကို ဟောပါမယ်။ ဓဇ္ဇေဆိုတာ အလံထိပ်ဖျားလို့ အဓိပ္ပါယ်

၂

ဒေါက်တာ အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

ရတယ်။ ဇေ ဆိုတာ အလံတံခွန်ကို ခေါ်တယ်။ အဂ္ဂ ဆိုတာ ထိပ်ဖြား၊ အောင်လံထိပ်ဖျားကို ဇေဂ္ဂ လို့ ခေါ်တာ။

ဇေဂ္ဂသုတ်မှာ ဆင်တူယိုးမှားတွေ များသဖြင့် မှတ်မိဖို့ခက်လို့ ရှင်ငယ်တွေ ဇေဂ္ဂသုတ်ကို ကျက်ရပြီ ဆိုရင် ရောထွေးကုန်တတ်တယ်။ ဇေဂ္ဂသုတ်ရောက်ရင် ရှင်ငယ်တွေ ကျောင်းက ထွက်ပြေးတတ်ကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် “မီးဖျက် ဝါးမြက်၊ ရှင်ဖျက် ဇေဂ်” လို့ ရှေးကပြောလာတာ။

သို့သော်လည်း ဆင်တူယိုးမှားတွေကို သတိထား မှတ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ဇေဂ္ဂသုတ်ဟာ အလွယ်ဆုံးသုတ် လို့တောင် ပြောရမယ်။ ရတနသုတ်တို့ကတော့ ဂါထာ တွေဆိုတော့ အစဉ်မှတ်မိဖို့ ပိုခက်တယ်။ ဇေဂ္ဂသုတ် ကတော့ ပုံစံဆင်ဆင်လေးတွေဖြစ်လို့ စာတစ်ကြောင်း ကျက်လိုက်တာနဲ့ လေးငါးကြောင်း ရနိုင်တယ်။ အဲဒါကို မမှတ်နိုင်ရင် လုံးထွေးနေသည့်အတွက် ရှင်ငယ်တွေအဖို့ ခက်ခဲတယ်။

“အောင်လံတော် ထိပ်ဖြား” အဓိပ္ပါယ်ရတဲ့ ဓဇဂ္ဂသုတ်ဟာ သက္ကသံယုတ်မှာ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားခဲ့တဲ့ သုတ္တန်တစ်ခုပဲ။ ဘေးရန်အန္တရာယ်တွေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်လို့ ဓဇဂ္ဂသုတ်ရဲ့ အစွမ်းအာနုဘော်ဟာ အင်မတန်မှ ကြီးမားတယ်။

ဓဇဂ္ဂသုတ်ကို ရွတ်ချင်ဖတ်ချင်အောင် ဓဇဂ္ဂသုတ်ရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေကို ရှေ့ပိုင်းမှာ အဋ္ဌကထာဖွင့်ထားတဲ့အတိုင်း ဂါထာစီထားတာ၊ ဓဇဂ္ဂသုတ်ရဖူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဓဇဂ္ဂသုတ်ရဲ့ အစွမ်းတန်ခိုးကို သိကြမယ်။

လောကမှာ မန္တန်တို့ဆိုတာတွေမှာလည်း အစွမ်းတန်ခိုးရှိတယ်လို့ လူတွေက ယုံကြည်ကြတယ်။ လက်ဖွဲ့တို့၊ ဓါတ်လုံးတို့ ဆိုတာလည်း အစွမ်းတန်ခိုးရှိတယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ သို့သော် အဲဒါတွေထက် ပိုပြီးတော့ အစွမ်းတန်ခိုးထက်တာက မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ပရိတ်တရားတော်တွေပဲ ဖြစ်တယ်။

ပရိတ္တ လို့ဆိုတာ ဘေးရန် အန္တရာယ်တွေက ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တဲ့ ကျင့်စဉ်နဲ့ ဒေသနာတော် တစ်ရပ်ဖြစ်တယ်။ ပရိတ္တ ဆိုတဲ့ ဒေသနာတော်တွေကို မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့အခါ မေတ္တာတရား၊ သစ္စာစကား ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်ဆိုတာ ဒါတွေကို ဦးတည်ပြီးတော့ ဟောကြားတာဖြစ်တယ်။

လောကမှာ အန္တရာယ်နဲ့ ကြုံတွေ့လာတဲ့အခါ မေတ္တာပွားပြီးတော့ အန္တရာယ်က ရှောင်လွှဲလို့ရတယ်။ သစ္စာစကား ဆိုပြီးတော့လည်း အန္တရာယ်က ရှောင်လွှဲ လို့ ရတယ်။ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်လို့ ဆိုတဲ့ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အာရုံပြုပြီးတော့လည်းပဲ အန္တရာယ်က ရှောင်လွှဲလို့ရတယ်၊ ကာကွယ်လို့ရတယ်။

ရတနသုတ်မှာ သစ္စာဆိုတယ်၊ ဝဋ္ဋသုတ်မှာ သစ္စာ ဆိုတယ်၊ မေတ္တသုတ်မှာ မေတ္တာကို ဦးတည်ပြောတယ်၊ ခန္ဓသုတ်မှာလည်း မေတ္တာကို ဦးတည်တယ်၊ အခု ဓဇ္ဈ သုတ်မှာ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်ကို ဦးတည်

ဇေယျသုတ် အနှစ်ချုပ်

၅

ပြီးတော့ ဘေးရန်အန္တရာယ် မကျရောက်အောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တဲ့ နည်းစနစ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတာ ဖြစ်တယ်။

လောကမှာ မြင်ရတဲ့အန္တရာယ်လို့ဆိုရင် ကြည့်ရှောင်လို့ရသော်လည်း မမြင်ရတဲ့အန္တရာယ် ကြုံလာပြီဆိုရင်တော့ အန္တရာယ်ကာကွယ်ဖို့ လိုအပ်လာတယ်ပေါ့။ မှန်ကန်တဲ့နည်းနဲ့ အန္တရာယ်တွေကို ကာကွယ်ဖို့အတွက် မြတ်စွာဘုရားဟာ ပရိတ်တရားတော်တွေကို ဟောကြားတော်မူခဲ့တာဖြစ်တယ်။

အဲဒီတော့ ဇေယျသုတ်က ဘယ်လို အန္တရာယ်တွေကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သလဲဆိုတာ အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်ထားတဲ့အတိုင်း မြန်မာပရိတ်ကြီးတွေမှာ ရှေးဆရာတွေက အဖွင့်ဂါထာ စီကုံးပြီးတော့ ဇေယျသုတ် အစမှာ ဖော်ပြကြတယ်။

“ယဿာ’ နဿရဏောနာပိ၊

အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။

ပတိဌ’ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊

ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။”

“ဟောဒိ ဓဇ္ဇေသုတ်ကို သတိရရုံလေးနဲ့တင်ပဲ ကောင်းကင်မှာတောင်မှ ထောက်တည်ရာ ရနိုင်ပါတယ်။” ကောင်းကင်ဆိုတာ ထောက်တည်ရာ ရှိမှ မရှိတာလေ။ “မြေကြီးပေါ်မှာ ရပ်တည်ရာရသလိုပဲ ကောင်းကင်ပြင်မှာ ရပ်တည်ရာ ရနိုင်ပါတယ်”။

မတော်တဆ အမြင့်ကလိမ့်ကျလာတဲ့ အန္တရာယ် ကြုံလာလို့ရှိရင် ဟောဒိ ဓဇ္ဇေသုတ်ကို အမှတ်ရလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အောက်ထိအောင် မကျဘူးတဲ့။ အန္တရာယ် ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်သွားတယ်လို့ ဒီလိုဆိုတာ။ အဲဒီတော့ လေယာဉ်ပျံနဲ့ ခရီးသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း ဓဇ္ဇေသုတ်ကို ရွတ်ပွားသွားသင့်တာပေါ့။ ကောင်းကင်ကနေ ခရီးသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်

ဓဇ္ဇသုတ် အနှစ်ချုပ်

၇

တွေ ဓဇ္ဇသုတ်ကို အာရုံပြုထိုက်တယ်၊ ရွတ်ဖတ်ထိုက်တယ်ပေါ့။

သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ ဒီဃဝါပိ ဆိုတဲ့ စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူ ရှိတယ်။ အဲဒီ စေတီတော်ကြီးကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်တယ်၊ စေတီပေါ်တက်ပြီး ထုံးသင်္ကန်း ကပ်တယ်ပေါ့။ အဲဒီလို ကပ်သည့်အခါ ရဟန်းတော်လေးတစ်ပါးဟာ စေတီထိပ်ကနေ ခြေချော်လက်ချော်နဲ့ အောက်လျှောကျလာတယ်၊ အောက်က ရဟန်းတွေက လှမ်းပြီးအော်ကြတယ် “ဓဇ္ဇသုတ်ကို အာရုံပြုလိုက်၊ ဓဇ္ဇသုတ်ကို အာရုံပြုလိုက်”လို့။

အဲဒီကိုယ်တော်က “ဓဇ္ဇပရိတ္တံ ခံ ရက္ခတု-ဓဇ္ဇပရိတ်သည် ကျွန်ုပ်ကိုစောင့်ရှောက်ပါစေ”လို့လည်း ဆိုလိုက်ရော စေတီထဲကအုတ်ချပ်ကြီးနှစ်ချပ် ထွက်လာပြီး ဒီကိုယ်တော်ရဲ့ ခြေထောက်အောက်မှာ ခံပေးပြီး သား ဖြစ်သွားတယ်။ ဘုရားပေါ်ကနေ လိမ့်ကျလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှပဲ ဘုရားထဲက အုတ်ချပ်နှစ်ခုက

ခြေထောက်အောက်က လာခံသည့်အတွက်ကြောင့် သူဟာ စေတီပေါ်က လိမ့်ကျပြီး အသက်ဆုံးရှုံးခြင်းမှ လွတ်မြောက်သွားတယ်။

အဲဒါကို ရည်ရွယ်ပြီး “ယဿာ” နုဿရဏေ-
နာပိ” လို့ ဆိုတာ အနုဿရဏ ဆိုတာ အမှတ်ရတာ
အောက်မေ့တာ။ ဒီဇေဂ္ဂသုတ်ကို အမှတ်ရရုံနဲ့ဆိုတာ
ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဇေဂ္ဂသုတ်ကို
အမှတ်ရရုံလေးနဲ့ပဲ မြေပြင်မှာလို ကောင်းကင်မှာ
ရပ်တည်ရာတစ်ခုကို ရသွားနိုင်ပါတယ်တဲ့။ အမြင့်
တက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဇေဂ္ဂသုတ်ကို အမှတ်ရမယ်ဆိုရင်
အမြင့်ကနေ လိမ့်ကျမယ့်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ပေး
တယ်၊ ဒါတင်လားဆိုတော့ မကဘူး။

“သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊

ယက္ခစောရာဒိ သမ္ဘဝါ”

ဘီလူးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အန္တရာယ်ပဲဖြစ်စေ၊ သူခိုး
ဓားပြရဲ့ အန္တရာယ်ပဲဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ဘေးရန်

ဓဇဂ္ဂသုတ် အနှစ်ချုပ်

၉

အန္တရာယ် အနှောင့်အယှက်တွေမှလည်း လွတ်နိုင်တယ်။
အဲဒီလို လွတ်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အရေအတွက်
ဆိုတာ များပြားတယ်။ ဘယ်နှစ်ဦးတော့ လွတ်သွား
တယ်၊ ဘယ်နှစ်ဦးတော့ မလွတ်ဘူးဆိုတာ မရှိဘူးတဲ့။
လွတ်မြောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများကြီး ရှိတယ်လို့
ဆိုလိုတာပေါ့။

ထောင်ကျနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း ဓဇဂ္ဂသုတ်ကို
နေ့တိုင်းရွတ်၊ ထောင်က မြန်မြန်လွတ်မယ်။ အချုပ်
အနှောင် ခံထားရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဓဇဂ္ဂသုတ်ကို နေ့စဉ်
ရွတ်၊ အချုပ်အနှောင်ကနေ လွတ်မယ်။ အဲဒါကြောင့်
ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဓဇဂ္ဂသုတ်ကို အမှတ်ရပြီးတော့
ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မယ် (သို့မဟုတ်) ဓဇဂ္ဂသုတ်မှာပါတဲ့
အတိုင်း ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်ကို အာရုံ
ပြုမယ် ဆိုလို့ရှိရင် ဘေးရန် အန္တရာယ်တွေက
လွတ်မြောက်နိုင်တာ သေချာတယ်။

မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့ ပရိတ်တရားတော်တွေရဲ့ အစွမ်းတန်ခိုးဟာ ဘယ်အတိုင်းအတာထိအောင် ပျံ့နှံ့ သလဲလို့ဆိုရင် စကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်းထိအောင် ပျံ့နှံ့တယ်။ ရတနသုတ်မှာ ပါတဲ့အတိုင်း -

“ကောဋိသတသဟသေသသု

စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ

ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏုန္တိ”

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ပရိတ်အစွမ်းတန်ခိုးကို စကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်းမှာရှိတဲ့ နတ်တွေက ခံယူကြတယ်။ နယ်ပယ်အားဖြင့် စကြဝဠာကုဋေတစ်သိန်းထိအောင် ပရိတ်တရားတော်ရဲ့ တန်ခိုးတော်ဟာ ပျံ့နှံ့နေတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီ စကြဝဠာတင် မကဘူး၊ စကြဝဠာ အနန္တ လို့ဆိုတဲ့အတိုင်း စကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်းထိအောင် ဗုဒ္ဓတရားတော်တွေရဲ့ အစွမ်းတန်ခိုးဟာ ပျံ့နှံ့နေတာ ဖြစ်တယ်။ ဘယ်နေရာရောက်ရောက်၊ ဘယ်ဒေသ ရောက်ရောက် ဇေဂ္ဂသုတ်ရဲ့ကျင့်စဉ်နဲ့ ဟောကြားထား

တဲ့ ဒေသနာတော်တွေကို သတိရပြီးတော့ ရွတ်ဖတ် ပွားများမယ်၊ သရဇ္ဈာယ်မယ်ဆိုလို့ရှိရင် အကျိုးကျေးဇူး ကို လက်တွေ့ခံစားကြရမှာဖြစ်တယ်။

“ပရိတ္တံ တံ ဘဏ္ဍာမ ဟေ- ဒီပရိတ်တရား တော်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြပါစို့”လို့ ဒီလိုဆိုတာ။

အဲဒီတော့ ဒီပရိတ်က တခြားပရိတ်တွေနဲ့ မတူ တာ ဘာလဲလို့ဆို “ကောင်းကင်မှာပဲဖြစ်ပါစေ မြေကြီး ပေါ်မှာလို ရပ်တည်ရာ ရနိုင်ပါတယ်” ဆိုတာ တခြား ပရိတ်တွေမှာ မပါတဲ့ စကားတစ်ခုပဲ။ အဲဒီတော့ ဒီနေရာမှာ ဆက်နွယ်ပြီးတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် လူတွေ ဟာ ရေထဲရောက်နေရင်လည်း ထောက်တည်ရာ ဆိုတာ မရနိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ ရေထဲမှာလည်း ထောက်တည်ရာ ရဖို့အတွက် ဓဇ္ဇပရိတ်ကို ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်သင့်တယ်။ ရေကြောင်းခရီး သွားလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ မြစ်ကိုဖြတ်သန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ပင်လယ် ခရီးကို ဖြတ်သန်းသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဓဇ္ဇပရိတ်ကို

ဆင်ခြင်စဉ်းစားသွားမယ်ဆိုရင် ရေနစ်ခြင်းအန္တရာယ် ကနေ လွတ်မြောက်နိုင်မှာဖြစ်တယ်။

လေကြောင်းက လေယာဉ်ခရီးသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာလည်း ဓဇ္ဇေသုတ်ကို အထူးအာရုံပြုပြီးတော့ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပွားများမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ကောင်းကင်မှာ ကိုယ့်အတွက် တည်ရာမှီရာ ရနိုင်တယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း(၅၀)လောက်ကလို့ ထင်တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဒါကိုတာဆိုတဲ့ လေယာဉ်ပျံကြီးတွေ ရှိတယ်။ ရန်ကုန်နဲ့မန္တလေး ပြေးဆွဲနေတဲ့ ဒါကိုတာ လေယာဉ်။ ရန်ကုန်ကထွက်လာတဲ့ လေယာဉ်တစ်စင်းဟာ ရာသီဥတုကြောင့် မန္တလေးကွင်း ဆင်းတဲ့အခါမှာ ရှမ်းတောင်တန်းကြီးနဲ့ တိုက်မိလိုက်တယ်။ ရာသီဥတုကလည်း ဆိုးနေတဲ့အချိန်၊ အောက်မြင်ကွင်းကလည်း မရှင်းတဲ့အချိန် လေယာဉ်ကွင်းရောက်ပြီအထင်နဲ့ လေယာဉ်ကို နှိမ့်ပြီး ဆင်းလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ရှမ်းတောင်တန်းထဲက တောင်ထွတ်တစ်ခုနဲ့ တိုက်မိပြီး လေယာဉ်ပျက်ကျသွားတယ်။

အဲဒီလေယာဉ်ပေါ်မှာ မန္တလေးသားတစ်ယောက် ပါလာတယ်။ သတင်းစာထဲမှာ ဖတ်လိုက်ရတယ်။ သူက တစ်လမ်းလုံး ဘုရားဂုဏ်အာရုံပြုပြီး ပုတီးစိပ်လာတယ်။ လေယာဉ်နဲ့တောင်ထွက်တိုက်လိုက်ပြီး ဒိန်းဆိုတဲ့ အသံ ကြားပြီးတော့ သူလည်း သတိမေ့သွားတယ်။ သတိရလို့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဝါးခြုံကြီးတစ်ခုပေါ်မှာ သူရောက် နေတယ်။ ကျန်တဲ့လူတွေတော့ သေကုန်တယ်။ သတိ ရတဲ့အခါ သူ ဝါးခြုံပေါ်မှာ တင်နေတယ်။ အဲဒါ မှန်ကန် တဲ့ အကြောင်းအရာ True story ပေါ့။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာ။

သူလည်းပဲ ဓဇ္ဇေသုတ်မှာပါတဲ့ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ကို အာရုံ ပြုပြီးတော့ နေတယ်။ အခုလို လေယာဉ်ပျံ ပျက်ကျတဲ့ အချိန်မှာ သူဟာ ဝါးခြုံတည်းဟူသော မှီရာတစ်ခုကို ရလိုက်တယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာပဲ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက အမှတ်တရ သတင်းစာတွေ ဖတ်ဖူးတဲ့သူတွေပါရင် ဒီသတင်းကြားဖူးမှာပါ။ တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာပေါ့။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ဓဇဂ္ဂသုတ်ကို အမှတ်ရရုံလေးနဲ့ မြေကြီး ပေါ်မှာလို ကောင်းကင်မှာလည်းပဲ ထောက်တည်ရာကို ရနိုင်ကြပါတယ်။

ဒါတင်လားလို့ဆိုတော့ မကဘူး၊ “ဓဇဂ္ဂသုတ်ရဲ့ အစွမ်းကြောင့် ဘီလူးကြောင့်ဖြစ်စေ၊ သူခိုးဓားပြတွေ ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အနှောင်အဖွဲ့တွေ ဘေးရန်တွေက ဖြစ်စေ လွတ်သွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ရေတွက်ပိုင်းခြားလို့ မရအောင် အလွန်ပဲများပြားတယ်။ ဒီ ဓဇဂ္ဂ ပရိတ် တရားတော်ကို ရွတ်ဖတ်ကြပါစို့လား”လို့ ဒီလိုဆိုလိုတာ ပေါ့။

ဧဝံ မေ သူတံ

ဒီသုတ္တန်ကို ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်က “ဧဝံ မေသူတံ” နဲ့ စတယ်၊ မြတ်စွာဘုရားဆီက သင်ယူတဲ့ အတိုင်း ပြောပါမယ်လို့ ဆိုတာပါ။

ကေံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊

ဇေတဝနေ အနာတပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

တစ်ခါတုန်းက မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်
မြတ်ဟာ သာဝတ္ထိမြို့ အနာတပိဏ္ဍိကဌေး ဝယ်ယူ
လှူဒါန်းတဲ့ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ သီတင်းသုံး
နေထိုင်တယ်တဲ့။

တကြ ခေါ် ဘဝဝါ

ဘိက္ခု အာမန္တေသိ “ဘိက္ခုဝေါ”တိ။

ရဟန်းပရိသတ်ရဲ့ အလယ်မှာ မြတ်စွာဘုရားက
ဒီဓဇဂ္ဂသုတ်ကို ဟောကြားချီးမြှင့်တော်မူခဲ့တာ ဖြစ်ပါ
တယ်တဲ့။

ဒါက ရှင်အာနန္ဒာက နိဒါန်းစကားအနေနဲ့
ပြောတာ။ အဲဒီတော့ ဒီဓဇဂ္ဂသုတ်ဟာ သာဝတ္ထိမြို့
ဇေတဝန်ကျောင်း အနာတပိဏ္ဍိကဌေး ဆောက်လုပ်
လှူဒါန်းတဲ့ ဇေတဥယျာဉ်ထဲကကျောင်းမှာ သီတင်းသုံး
နေထိုင်ရင်း ဟောဒီ ဓဇဂ္ဂသုတ်ကို မြတ်စွာဘုရား
ဟောကြားတော်မူခဲ့တယ်။

အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ဦးတည်ပြောကြားပြီး
မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတာ။

ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါသုရသဂါမော၊

သမုပဗျူဇ္ဈော အဟောသိ။

တကယ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို
ပြောတော့မယ်ဆိုရင် “ဘူတပုဗ္ဗံ” နဲ့ စတယ်၊ မြတ်စွာ
ဘုရားက ဇာတကတွေကို ဟောတော့မယ်ဆိုရင် ဒီ
စကားလုံးကို အမြဲတမ်းသုံးတယ်။ (၅၅၀)ဇာတ်တွေကို
ဖွင့်ဆိုတဲ့ အဋ္ဌကထာတွေမှာတော့ “အတိတေ
ဗာရဏသီယံ” လို့ ဒီလိုစတင်ပြီး ပြောတယ်။ မြတ်စွာ
ဘုရားကတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး၊ “ဘူတပုဗ္ဗံ” ရှေးက
ဖြစ်ဖူးတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ငါပြောမယ်၊
တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောမယ်
လို့ စတင်တာ။

ဒေဝ နှင့် အသုရ စစ်ပွဲ

လူ့ပြည်မှာသာ စစ်ပွဲရှိတာ မဟုတ်ဘူး၊ နတ်ပြည်မှာလည်း စစ်ပွဲရှိတယ်။ ဒေဝ နဲ့ အသုရ တို့ အမြဲတမ်း စစ်ခင်းနေကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ စစ်တိုက်ကြသလဲ၊ ဇာတ်လမ်းအတိုချုပ်ပြောမယ်။

မစလရွာက မဃလုလင်နဲ့ လူ(၃၃)ယောက် ပါဝင်တဲ့ ပုညသဟာယ ဖွဲ့တယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အားတက်သရောလုပ်ကြတဲ့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကုသိုလ်ရဲ့စွမ်းအားကြောင့် သေတဲ့အခါမှာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ ဖြစ်ကြတယ်။

တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ သူတို့ထက် အရင် ဖြစ်နှင့်နေတဲ့ နတ်တွေရှိတယ်။ သို့သော် သူတို့နဲ့ ဘာကွာလဲဆိုရင် အရင်ဖြစ်နှင့်နေတဲ့ နတ်တွေက သူတို့လောက် တန်ခိုးအရှိန်အဝါ မရှိကြဘူး။ နောက်ရောက်လာတဲ့ မဃလုလင် အမှူးပြုတဲ့ ဒေဝတွေက ပိုပြီးတော့ တန်ခိုးအရှိန်အဝါတွေ ကြီးမားတာ။

နဂိုရှိနှင့်တဲ့နတ်တွေက နတ်ဦးရေ တိုးလာတယ် ဆိုတော့ ပျော်ကြတာပေါ့။ ပျော်ပွဲစားဖို့ သောက်ဖို့စားဖို့ ဒိဗ္ဗပါနလို့ဆိုတဲ့ နတ်အဖျော်ယမကာ (ဘီယာ၊ အရက်) သောက်စားမှူးယစ်ဖို့ စီစဉ်ကြတယ်။ ဘီယာနဲ့အရက်က လူ့ပြည်တင်မကဘူး နတ်ပြည်တောင် ရောက်နေတယ်၊ နတ်သစ်တွေ ရောက်လာတဲ့အခါ သူတို့က ဧည့်ခံတာ ပေါ့။ နတ်အရက်တွေနဲ့ ဧည့်ခံတယ်။

နောက်မှရောက်လာတဲ့ မဃလုလင်အမျိုးပြုတဲ့ နတ်တွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်နတ်က သိကြားမင်းပေါ့။ သူက မျက်ရိပ်ပြထားတယ်။ “မင်းတို့ မသောက်ကြနဲ့၊ ဒီအရည်သောက်ရင် မူးလိမ့်မယ်။ မူးရင် ဘာမှသိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မသောက်ကြနဲ့၊ သူတို့နဲ့ရောနှောပြီး သောက် ချင်ယောင်ဆောင်၊ မသောက်ကြနဲ့” ယခင် နတ်တွေ ကတော့ သောက်လိုက်ကြတာ၊ မူးရူးနေပြီဆိုတဲ့အခါ သိကြားမင်းက မူးလဲနေတဲ့နတ်တွေကို တာဝတိံသာ တောင်ထိပ်ကနေ အောက်ကို ပစ်ချခိုင်းတယ်။

တစ်ယောက်ပစ်ချလိုက်တာနဲ့ သူတို့ အုပ်စုတစ်စုလုံး
အောက်ကျသွားတယ်။ ဘယ်ရောက်သွားတုန်းဆို
မြင်းမိုရ်တောင်ခြေမှ ပင်လယ်တွင်း ရောက်သွားတယ်။

မြင်းမိုရ်တောင်

ဒီနေရာမှာ မြင်းမိုရ်တောင်ကို ရှာတဲ့လူကလည်း
ရှာနေတုန်းပဲနော်။ Internet မှာ ဘုန်းကြီးတို့ကို
လှမ်းမေးတယ်။ မြင်းမိုရ်တောင် ဘယ်နားရှိလဲလို့။
အဲဒီတော့ မြင်းမိုရ်တောင် ဘယ်နားရှိတုန်း၊ မြင်းမိုရ်
တောင်ဟာ ဘယ်ဟာလဲလို့ မေးမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဘယ်လို
ဖြေရမလဲ။ စစ်ကိုင်းတောင်လို တောင်တစ်တောင်ကို
ရှာလို့တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး။ စာပေကျမ်းဂန်ကို သေသေ
ချာချာ နှံ့နှံ့စပ်စပ် ကြည့်မယ်ဆိုလို့ရှိရင် လောကမှာ
ယုံကြည်နေတဲ့ ကမ္ဘာလုံးကြီး ကမ္ဘာဂြိုဟ်ကြီး ရှိတယ်။
အဲဒီကမ္ဘာဂြိုဟ်ကြီးရဲ့ အမြင့်ဆုံးဟာ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း
ထိပ်ပဲ။ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းက အမြင့်ဆုံးလို့ဆိုတယ်။

မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းထိပ်ဟာ မြင်းမိုရ်တောင် ဖြစ်နိုင်တယ်
လို့ ဆိုကြတယ်။

မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်
ရှိတယ်တဲ့။ မြင်းမိုရ်တောင် အောက်ခြေမှာ အသုရာ
နတ်ပြည် ရှိတယ်တဲ့။ အလယ်ခါးပန်းမှာ ကျွန်းကြီး
လေးကျွန်းနဲ့ ရံထားတဲ့ လူ့ပြည်ရှိတယ်တဲ့၊ လူတွေဟာ
မြင်းမိုရ်တောင်ရဲ့ ခါးပန်းမှာ နေကြတာ။ ကိုယ်နေတဲ့
နေရာကြီးဟာ အင်မတန်မှာ ကြီးမားသည့်အတွက်
ကြောင့် ဒီတောင်ကြီးရှာမတွေ့ဘဲနဲ့ဖြစ်နေတာ၊ ဘယ်မှာ
တွေ့မှာတုန်း ကိုယ်နေတာကိုက တောင်ခါးပန်းမှာ
နေတာ၊ တောင်နားကပ်နေတဲ့လူက တောင်ကို ဘယ်ရှာ
တွေ့မှာတုန်း။ စာပေကျမ်းဂန်အရ အဲဒီလို သတ်မှတ်
လို့ရတယ်။

အသုရာတွေကို မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှ ပစ်ချလိုက်
လို့ တောင်ခါးပန်းလောက် ရောက်တဲ့အခါ အသုရာတွေ
အရက်မူးပြေသွားကြတယ်၊ အရက်မူးပြေသွားတော့

သူတို့ရဲ့အမှားကိုသိပြီး “နောက်မသောက်တော့ပါဘူးဗျ၊
နောက်မသောက်တော့ပါဘူးဗျ” လို့ အော်ကြတယ်တဲ့။
“န သုရံ ပိဝိမှ၊ န သုရံ ပိဝိမှ” နောက် မသောက်တော့
ပါဘူးလို့ အော်ရင်းနဲ့ အောက်ကျသွားကြတာ၊ သူတို့ရဲ့
ဘုန်းကံအားလျော်စွာ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေမှာ အသုရာ
နတ်ဘုံဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။

“န သုရံ ပိဝိမှ” သုရ ဆိုတာ သေရည်အရက်
ကို ပြောတာ။ ဒီ သေရည်အရက်ကို နောက် မသောက်
တော့ပါဘူးဆိုတဲ့ စကားလုံးကို အကြောင်းပြုပြီး
“အသုရာ” ခေါ်လာခဲ့တာ။ သိကြားမင်း အမှူးပြုတဲ့
နတ်သစ်တွေကို ဒေဝလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီ အရက်မူးလို့
ပစ်ချခံလိုက်ရတဲ့ နတ်တွေကိုတော့ အသုရာလို့ ခေါ်
တယ်။ အဲဒီကတည်းက ဒေဝနဲ့အသုရာတို့ မတည့်
ကြတော့ဘူး၊ အရက်သောက်တဲ့ကောင်တွေ အကုန်
နှင်ထုတ်လိုက်တယ်၊ အရက်မသောက်တဲ့နတ်တွေက
နေရာလူယူလိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ နတ်ပြည်က နှစ်ခြမ်း

ကွဲသွားတယ်။ သို့သော် အမျိုးအစားအားဖြင့်တော့ အသုရာတွေလည်း တာဝတိံသာနတ်ပဲ။

တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာက ပင်လယ်ကသစ်ပင် ပွင့်တယ်။ အသုရာပြည်မှာတော့ သခွပ်ပင် ပွင့်တယ်။ အဲဒီ သခွပ်ပင် ပွင့်တဲ့အခါ “ဟာ-တို့နေရာက ပင်လယ် ကသစ်ပင် ပွင့်တာ၊ အခု သခွပ်ပင် ဖြစ်နေပါလား? တို့နေရာမဟုတ်ဘူး” အဲဒီအချိန်ရောက်တိုင်း နေရပ်ကို သတိရပြီး တာဝတိံသာနတ်ပြည်အရောက် စစ်တိုက် ကြတယ်။

သိကြားမင်းက အဆင့်ဆင့် အစောင့်တွေ ချထား တယ်။ ပင်လယ်ထဲမှာ နဂါးတွေ အစောင့်ထားတယ်။ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် ရောက်တဲ့အခါ ဂဠုန်တွေ စောင့်တယ်။ ထို့နောက် ကုမ္ဘဏ်တွေ စောင့်တယ်။ ထို့နောက် ယက္ခဘီလူးတွေ စောင့်တယ်။ ထို့နောက် စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးက စောင့်ရှောက် တယ်လို့၊ အဲဒါကို “အာလိန်ငါးဆင့်” လို့ခေါ်တယ်။

အသုရာတွေက ပထမ နဂါးတွေနဲ့ စစ်တိုက်တယ်။
 နဂါးတွေ ရှုံးသွားတဲ့အခါ ဂဠုန်တွေနဲ့ တိုက်ရတယ်။
 ဂဠုန်တွေ ရှုံးသွားပြန်တော့ ကုမ္ဘဏ္ဍ ဘီလူးတွေနဲ့
 တိုက်ရတယ်။ ကုမ္ဘဏ္ဍတွေ ရှုံးသွားတဲ့အခါ ယက္ခဆိုတဲ့
 ဘီလူးတွေနဲ့တိုက်တယ်။ ယက္ခဆိုတဲ့ ဘီလူးတွေကို
 နိုင်လိုက်ပြီး ရှေ့ဆက်တိုက်တဲ့အခါ စာတုမဟာရာဇ်
 နတ်မင်းကြီးလေးဦးနဲ့ တိုက်ရတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ
 စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့ ရှုံးသွားတဲ့အခါ
 တာဝတိံသာနတ်ပြည် မြို့ဝင်မြို့တံခါးထိအောင် ရောက်
 လာတတ်တယ်။ အဲဒီအခါ သိကြားမင်းကြီးကိုယ်တိုင်
 ထွက်ပြီးတိုက်တယ်။

အဲဒီလို စစ်ခင်းတဲ့အခါ အသုရာတွေ တက်လာပြီး
 နတ်မင်းကြီးလေးယောက်လည်း မနိုင်တော့ဘူး။ ထိုအခါ
 သိကြားမင်းကြီးထံ အစီရင်ခံစာ တင်ကြတယ်။ သိကြား
 မင်းကြီးက နတ်မင်းကြီးတွေ ခြံရံပြီး ဝေဇယန္တာ
 ရထားကြီးစီးပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် တိုက်ရတယ်။

သိကြားမင်း စစ်ထွက်ခြင်း

စစ်ထွက်ခါနီး နတ်တွေကို အားပေးစကား ပြောတာ၊ နတ်တွေဆိုတာ လူတွေလိုပဲ ကြောက်တယ်၊ ရန်သူနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ရမယ်ဆိုရင် ကြောက်တယ် လန့်တယ်၊ ကြက်သီးမွေးညင်းတွေ ထတယ်၊ ကြက်သေ သေတယ် ဆိုတာမျိုးတွေ ဖြစ်တယ်။

“အထခေါ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော

ဒေဝေ တာဝတိံ သေ အာမန္တေသိ”

စစ်ထွက်တော့မယ်ဆိုရင် သိကြားမင်းကြီးက မိန့်ခွန်းပြောတယ် “ငါ့လူတို့ ကြောက်စိတ်တွေ ပေါ်လာ မယ်၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထလာမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ငါစီးတဲ့ ရထားရဲ့ အလံထိပ်ဖြားကို လှမ်းပြီးကြည့်လိုက်၊ ဒို့ရှေ့မှာ ဒို့ရဲ့ဘုရင် သိကြားမင်းကြီး မားမားမတ်မတ် ရှိနေတယ်၊ ငါ ဘာကိုကြောက်ရမှာလဲလို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ထွက်ကြရမယ်”

“အကယ်၍ ငါ့ရဲ့ အောင်လံတော်ထိပ်ဖြားကို ကြည့်လို့မှ အကြောက်မပြေဘူးဆိုရင် (သိကြားမင်းကြီး

ဇေယျသုတ် အနှစ်ချုပ်

၂၅

ရဲ့ နောက်က နံပါတ်နှစ်နေရာမှာရှိတဲ့ ပဇာပတိ နတ်
မင်းကြီးကလည်း အခြံအရံနဲ့ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း
ရထားစီးပြီး ရင်ဆိုင်ဖို့ ထွက်လာတယ်။) ပဇာပတိ
နတ်မင်းကြီးစီးလာတဲ့ ရထားရဲ့ အောင်လံထိပ်ဖြားကို
မျှော်ကြည့်လိုက်၊ ပဇာပတိ နတ်မင်းကြီးလည်း တို့ရှေ့မှာ
ရှိတယ် ဘာမှကြောက်စရာမလိုဘူးလို့ အားတင်းပြီး
တော့ ရင်ဆိုင်ကြရမယ်။”

“အကယ်၍ ပဇာပတိနတ်မင်းကြီးရဲ့ အောင်လံ
ဖြားကိုကြည့်လို့မှ အကြောက်မပြေဘူးဆိုရင် တတိယ
နေရာမှာရှိတဲ့ ဝရုဏနတ်မင်းကြီးရဲ့ အောင်လံထိပ်ဖြား
ကို ကြည့်လိုက်၊ ကြောက်စိတ်တွေ ပြေသွားလိမ့်မယ်။”

တစ်ခါ ဝရုဏနတ်မင်းကြီးရဲ့ အောင်လံထိပ်ဖြား
ကို ကြည့်လို့မှ ကြောက်စိတ်မပြေဘူးဆိုလို့ရှိရင်
ဤသာနဆိုတဲ့ နတ်မင်းကြီးရဲ့ အောင်လံထိပ်ဖြားကို
ကြည့်လိုက်၊ ကြောက်စိတ်ပြေသွားလိမ့်မယ်။

သိကြားမင်းကြီးက စစ်ထွက်ခါနီးမှာ အဲဒီလို အားပေးစကားပြောပြီးတော့ အသုရာတွေနဲ့ ရင်ဆိုင် တိုက်ရတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက ဆက်ဟောတယ်။ သိကြား မင်းကြီးရဲ့ အောင်လံထိပ်ဖြားကို ကြည့်လို့၊ ပဇာပတိ နတ်မင်းကြီးရဲ့ အောင်လံထိပ်ဖြားကို ကြည့်လို့၊ ဝရုဏ နတ်မင်းကြီးရဲ့ အောင်လံထိပ်ဖြားကို ကြည့်လို့ ဤသာန နတ်မင်းကြီးရဲ့ အောင်လံထိပ်ဖြားကိုကြည့်လို့ ရဲတင်းတဲ့ စိတ်တွေပေါ်လာပြီး အကြောက်ပြေကောင်း ပြေနိုင် တယ်။ ပြေချင်မှလည်းပြေမယ်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် တစ်ခါတစ်ရံ အသုရာတွေနဲ့ စစ်တိုက်တဲ့အခါမှာ သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် ပြေးရတာရှိသေးတယ်။ ဟိုဘက် က အင်အားများလာရင် သူ့ကိုယ်တိုင် ရှောင်ထွက်ပြီး ပြေးရတယ်။

“တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော

အဝီတရာဂေါ ရာဂဆိုတဲ့ တွယ်တာမှုတွေ မကင်း ဘူး၊ အဝီတဒေါသော အမုန်းတရားလည်း သူ့မှာ

မကင်းဘူး၊ အဝိတမောဟော တွေဝေစိတ်တွေလည်း
သူ့မှာ မကင်းဘူး၊ ဘီရု ကြောက်တတ်တယ်၊ ဥတြာသီ
လန့်တတ်တယ်၊ ပလာယီ ထွက်ပြေးတတ်တယ်။

သိကြားမင်းစီးတဲ့ ရထားရဲ့ အောင်လံထိပ်ဖြား
ကိုကြည့်လို့ အကြောက်ဆိုတာ ပြေချင်မှပြေမှာ။
ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ကိုယ်တိုင်ကိုက
ထွက်ပြေးရတယ်၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ကိုက ကြောက်တတ်
တယ်၊ အဲဒါ သဘာဝ။ ကြောက်တတ်တဲ့သူကို အားကိုး
လည်း ဘယ်လိုလုပ် အားကိုးရာရနိုင်မှာတုန်း၊ ဒီ
အဓိပ္ပါယ်မျိုး မြတ်စွာဘုရားဟောတာ၊ သိကြားမင်းကြီး
ကိုယ်တိုင်ကိုက ကြောက်တတ်တယ်၊ ထွက်လည်း
ပြေးတတ်တယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ သူ့အောင်လံထိပ်ဖြား
ကြည့်ရုံနဲ့တော့ အကြောက်ပြေချင်မှ ပြေမယ်တဲ့။

မြတ်စွာဘုရားက သိကြားမင်းကြီး ပြောတာကို
စံနမူနာယူပြီး ဒီလိုဟောတာ။

“အရညဂတော ဝါ၊ ရုက္ခမူလဂတော ဝါ၊
သုညာဂါရဂတော ဝါ”

တစ်ခါတစ်ရံ တရားအားထုတ်ဖို့ တောနက်ကြီးရဲ့
အလယ်ရောက်နေတယ်။ သုညာဂါရ ဘယ်သူမှမရှိတဲ့
ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းနေရတဲ့ အဆောက်အဦး
ထဲမှာ ရောက်ချင်ရောက်နေတယ်။ သစ်ပင်အောက်
ရောက်နေတယ်။ အဲဒီလိုရောက်လို့ ကြောက်စိတ်
ကလေးများဝင်လာရင်(တစ်ယောက်တည်းနေရင် လူက
တောင်တွေး မြောက်တွေး ကြောက်တယ်လေ။) ဘာ
လုပ်ရမလဲ၊ အဲဒီအချိန်မှာ-

“ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊

သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓု၊

အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊

သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ၊

ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ”

ဝေဠုသုတ် အနှစ်ချုပ်

၂၉

ဂုဏ်ရည်တွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး မြတ်စွာဘုရားကို အမှတ်ရကြဖို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတာ။

ရွှေဘုန်းတော်သခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားဟာ ကိလေသာ ရန်သူတွေကို အကုန်ဖယ်ရှားပြီးလို့ အရဟံ ဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံပါပေတယ်။ မြတ်စွာဘုရားမှာ ဒီလို ကြောက်စိတ်တွေ မရှိဘူး။ ကိလေသာတွေ အားလုံး ကုန်ခမ်းပြီးပြီ၊ ဖယ်ရှားပြီးပြီဆိုတဲ့ဂုဏ်ရည်ကို အမှတ်ရ လို့ ရတယ်။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အမှန်တရားတွေကို ကိုယ်တိုင် သိတယ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ရည်ကိုလည်း အမှတ်ရလို့ရတယ်။

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော အသိဉာဏ် အကျင့်တရား တွေနဲ့ ပြည့်စုံတယ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကိုလည်း သတိရလို့ ဖြစ်တယ်။

သုဂတော မှန်ကန်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ကြွသွားတယ်၊ (သို့မဟုတ်) မှန်ကန်သော စကားကိုသာ မိန့်ကြားတော် မူတတ်တယ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ရည်ကိုလည်း သတိရရမယ်။

လောကဓိဒ္ဓိ လောကအကြောင်းကို ကုန်စင်
အောင် သိတော်မူတယ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကိုလည်း အမှတ်ရ
ရမယ်။

အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ ဆုံးမထိုက်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆုံးမတဲ့နေရာမှာ အသာဆုံးပဲဆိုတဲ့ဂုဏ်ကို
အာရုံပြုပြီးတော့လည်း အမှတ်ရရမယ်။

သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ လူတွေ နတ်တွေကို
သွန်သင်ဆုံးမတဲ့ ထူးခြားလေးစားအပ်တဲ့ ဆရာကြီး
တစ်ဦး ဖြစ်ပါပေတယ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ရည်ကို အမှတ်ရလို့
ဖြစ်တယ်။

ဗုဒ္ဓေါ သစ္စာလေးပါးကို အများသိအောင် ဟော
ပြောတယ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်အရည်အချင်းကိုလည်း အမှတ်ရ
တယ်။

ဘဂဝါ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတယ်ဆိုတဲ့
ဂုဏ်ကိုလည်း အမှတ်ရတယ်။

ဘယ်ဂုဏ်အရည်အချင်း ဘယ်ရှုထောင့်ကနေနေ
ဘုရားကို အမှတ်ရလိုက်တာနဲ့ တပြိုင်နက်-

“ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယိဿတိ”

ကြောက်တာတွေ၊ စိတ်နှလုံး တုန်လှုပ်မှုတွေ
ပျောက်သွားလိမ့်မယ်၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းတွေ
ပျောက်သွားလိမ့်မယ်၊ အမှောင်ထဲမှာ တစ်ယောက်ထဲ
နေလို့ ကြောက်စိတ်ပေါ်လာရင် ဘုရားကိုအာရုံပြု။
ဘုရားကို အာရုံပြုလိုက်ရင် ကြောက်စိတ်တွေ ပျောက်
သွားလိမ့်မယ်၊ မြတ်စွာဘုရားက ဒီလိုဟောတာ။

အကယ်၍ ငါဘုရားကို အာရုံမပြုဘူးဆိုရင် ငါ
ဟောတဲ့တရားဟာ အမှားမရှိ၊ မှန်တာတွေကိုသာ
ဟောထားလို့ တရားဓမ္မကို အမှတ်ရလိုက်ပါ။

“သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော ဘုရား
ဟောတဲ့တရားဟာ အကျိုးနဲ့အကြောင်း မှန်မှန်ကန်ကန်
ဟောထားတဲ့ တရားတော်သာဖြစ်တယ်လို့ တရားကို
အာရုံပြုလိုက်ပါ။

သန္တိဋ္ဌိကော မှန်မှန်ကန်ကန် ဟောထားသည့်
အတွက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်လည်း သိနိုင်တယ်ဆိုတဲ့
အချက်ကနေပြီးတော့ ဓမ္မကိုအာရုံပြုလို့ရတယ်။

ကိုယ်တိုင်သိနိုင်တဲ့အခါ အချိန် ဘယ်လောက်
စောင့်ရမလဲဆို မစောင့်ရဘူး။ အခုသိ အခုအကျိုး
ရတယ်ဆိုတဲ့ အကာလိကော ရှုထောင့်ကလည်း
တရားကို မှတ်ရတယ်။

အချိန်ဆင်းစရာမလိုဘဲ အကျိုးပေးတာ ဖြစ်သော
ကြောင့် ဧဟိပဿိကော ကိုယ့်ရဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း
တွေကို လာပြီးကြည့်စမ်းပါလို့ ဖိတ်ခေါ်ပြထိုက်တဲ့
တရားမျိုးလည်း ဖြစ်တယ်။

ဘာဖြစ်လို့ ဖိတ်ခေါ်ပြရသလဲလို့ဆိုရင်
ဩပနေယျိကော တရားကို ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်နှလုံးထဲ
ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ခြင်းဖြင့် ငြိမ်းချမ်းမှု ချက်ချင်း
ခံစားရတယ်ဆိုတဲ့ ရှုထောင့်ကလည်း တရားကို အာရုံ
ပြုလို့ရတယ်။

ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ ပညာရှိ မှန်လို့ရှိရင်
ကိုယ်ကျင့်တဲ့တရားရဲ့ အရသာကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်
ခံစားရတယ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ရည်ရှုထောင့်ကနေပြီးတော့
လည်း တရားကို အာရုံပြုလို့ရတယ်။

အဲဒီလို ငါဟောထားတဲ့ တရားဓမ္မတွေကို
အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် သတိရလိုက်တာနဲ့ တပြိုင်နက်-
ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊

သော ပဟိယိဿတိ။

ကြောက်တာတွေ ပြေသွားလိမ့်မယ်၊ ကိုယ်နှလုံး
တုန်လှုပ်တာတွေ ပြေသွားလိမ့်မယ်၊ ကြက်သီးမွေးညင်း
ထတာတွေ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်။

အကယ်၍များ ဓမ္မဂုဏ်ကို အာရုံမပြုဘူးဆိုရင်
နောက် အာရုံပြုစရာတစ်ခုရှိသေးတယ်၊ သံဃဂုဏ်ကို
အာရုံပြုလိုက်ပါတဲ့။ သံဃဂုဏ်ကို အာရုံပြုတဲ့အခါမှာ-

သုပ္ပဋိပဇ္ဇော ဘဂဝတော သာဝကသံယော
မြတ်စွာဘုရားရဲ့တပည့်သာဝကဟာ မှန်ကန်တဲ့ အကျင့်

တွေကို ကျင့်ပါပေတယ်လို့ နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ဖို့ ကျင့်တဲ့ အခါမှာ အကျင့်မှားနေရင် မရောက်နိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့ မှန်ကန်တဲ့အကျင့်ကို ကျင့်ပါပေတယ်လို့လည်း သံဃာ ကို အာရုံပြုလို့ရတယ်။

ဥပုသ္မိပစ္စော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော
 မှန်ကန်တဲ့အကျင့်ဆိုတာ လွဲမှားနေတဲ့ အကျင့်မျိုးကို ရှောင်ရှားလို့ မရှိမပဋိပဒါဆိုတဲ့ ဖြောင့်မှန်တဲ့အကျင့်ကို ကျင့်တာ၊ **ကာမသုခကာနုယောဂ** ဆိုတဲ့ အကျင့်ကို ရှောင်တယ်၊ **အတ္တကိလမထာနုယောဂ** ဆိုတဲ့ အကျင့်ကို ရှောင်တယ်၊ အစွန်းရောက်တဲ့ အကျင့်နှစ်ခုကိုရှောင်ပြီး အလယ်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် ကျင့်တာကို ‘ဥပုသ္မိပစ္စ’ လို့ ဆိုတယ်၊ ဒီအကျင့်ကနေ ပြီးတော့လည်းပဲ အရိယာသံဃာတော်တွေကို အမှတ် ရလို့ ရတယ်။

ဥပုသ္မိပစ္စော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
ဥပုသ ဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ကိုခေါ်တာ၊ **ဥပုသ္မိပစ္စော၊**

နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့အကျင့်ကို ကျင့်နေကြတယ်လို့ ဒီလို အာရုံပြုလို့ရတယ်။

သာမိစိပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဘာဝတော သာဝက သံဃော နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့အကျင့်ကို ကျင့်တဲ့အထဲမှာ တကယ့်ကို နိဗ္ဗာန်ကိုရစေနိုင်တဲ့ အကျင့်မျိုး၊ အကျင့်နဲ့ အကျိုးဟာ လိုက်လျောညီထွေရှိတယ်။ လွဲမှားမှုမရှိဘူး၊ မှန်ကန်တဲ့ အကျင့်ကိုကျင့်တယ်လို့ သံဃာဂုဏ်ကို အာရုံပြုလို့ ရတယ်။

အဲဒီလိုကျင့်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မဂ္ဂဌပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ မဂ္ဂဌပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်ဟာ ဒီလိုကျင့်သဖြင့် ရလာတဲ့အကျိုး ကျေးဇူးကတော့ ငါးမျိုးရှိတယ်ပေါ့။ “ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသ ယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ မဂ္ဂဌပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်၊ ဖလဌပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်၊ အရေ အတွက်အားဖြင့် ရှစ်ယောက်၊ အဲဒီ ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မှန်ကန်တဲ့အကျင့်တွေကို ကျင့်လာလို့ ရလာတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေက ဘာတုန်းဆို-

၃၆

ဒေါက်တာ အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

အာယုဇေယျော- အဝေးက ဆောင်ယူလာတဲ့ ပစ္စည်း၊ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေ ဝေးလံတဲ့ဒေသက ယူလာတဲ့ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်သူဆိုတဲ့ ဂုဏ်ရည်ကို ရတယ်။

ပါဟုဇေယျော- အိမ်မှာ ဧည့်သည်လာရင် ကျွေးဖို့ သီးသီးသန့်သန့်ထားတဲ့ ပစ္စည်းမျိုးကိုလည်း ဟောဒီ သံဃာက ထိုက်တန်သူဖြစ်တယ်။

ဒက္ခိဏေယျော- တမလွန်ဘဝ ပြောင်းသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ရည်စူးပြီးတော့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်တယ်၊ လုပ်တဲ့အတိုင်း တမလွန်ဘဝ ပြောင်းသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အကျိုးကျေးဇူးတွေရဖို့ အလှူခံထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တယ်။

အဇ္ဈလိကရဏီယျော- လက်အုပ်ချီထိုက်တယ်၊ လက်အုပ်ချီလိုက်ရုံနဲ့ပဲ ဒီအကျိုးတွေကို ရနိုင်တယ်။

အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿ လောကမှာ
သီးနှံစိုက်ပျိုးချင်ရင် မြေရှိရမယ်၊ မြေရှိမှ သီးနှံဆိုတာ

စိုက်ပျိုးလို့ရတယ်၊ ထို့အတူပဲ ကုသိုလ်ဆိုတဲ့ အပင်ကို
စိုက်ပျိုးချင်လို့ရှိရင် သံဃာဆိုတဲ့မြေဟာ အကောင်းဆုံး
မြေပဲ၊ အဲဒါကို အာရုံပြုလိုက်လို့ရှိရင် သံဃာဂုဏ်ကို
အာရုံပြုတာ။

အဲဒီလို အာရုံပြုလိုက်တဲ့အခါမှာ -

ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊

သော ပဟိယိဿတိ။

ကြောက်စိတ်တွေ၊ စိတ်နှလုံးတုန်လှုပ်နေတာတွေ၊
ကြက်သီးမွေးညင်းထတာတွေအားလုံးဟာ ပျောက်ကင်း
သွားလိမ့်မယ်။

သိကြားမင်းနဲ့ နတ်မင်းကြီးတွေရဲ့ အောင်လံ
ထိပ်ဖြားကိုကြည့်လို့ အကြောက် ပြေချင်ပြေမယ်၊
မပြေချင် မပြေဘူး။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ
သုံးပါးကိုအာရုံပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ဧကန်ဒိဋ္ဌ အကြောက်
ပြေပါတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဒီလိုဟောတာ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ။ တံ ကိဿဟေတု၊ တထာဂတော
ဟိ ဘိက္ခဝေ၊ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတရာဂေါ
ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟော။

ကြောက်ခြင်းရဲ့အကြောင်းဖြစ်တဲ့ လောဘ ဒေါသ
မောဟ ကင်းတယ်။ တွယ်တာမှုတွေ ကင်းနေတယ်၊
တွယ်တာမှုရှိရင်လူဟာကြောက်တတ်တယ်၊ တွယ်တာမှု
တွေ လုံးဝကင်းနေတယ်၊ ကြောက်ခြင်းရဲ့ အကြောင်း
ဖြစ်တဲ့ ဒေါသဆိုတာလည်း လုံးဝ ပျောက်ကင်းနေ
တယ်၊ အမှန်မသိတဲ့ မောဟဆိုတာလည်း လုံးဝ
ပျောက်ကင်းလို့ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးမှာ ရာဂဆိုတာ လုံးဝကင်းတယ်၊ ဒေါသဆိုတာ
လုံးဝကင်းတယ်၊ မောဟဆိုတာ လုံးဝကင်းတယ်၊
ဒါကြောင့်မို့-

အဘိရု အဆန္တိ အနုတြာသိ အပလာယီ။

ဘုရားက ဘယ်တော့မှ မကြောက်ဘူး၊ ကြောက်
စိတ် ဘယ်တော့မှ မပေါ်ဘူး၊ ကြောက်စိတ်ပေါ်တယ်

ဆိုတာ ဒေါသစိတ်ကိုပြောတာ။ ဒေါသဟာ ကြောက်
တယ်၊ မြတ်စွာဘုရားမှာ ဒေါသဖယ်ရှားပြီး ဖြစ်သော
ကြောင့် အဘိရ ဘယ်တော့မှ မကြောက်ဘူး၊ ကြောက်
တဲ့စိတ်မရှိဘူး။ အဆန္ဒ စိတ်နှလုံးတုန်လှုပ်တာ မရှိဘူး၊
လူတွေဟာ တုန်သွားတာပဲ၊ ကြောက်ရင် တုန်သွားတာ
ပဲလေ၊ အဲဒီလို တုန်သွားတာလဲ မရှိဘူး၊ အနုကြာသီ
လန့်သွားတာလည်း မရှိဘူး၊ အပလာယီ ကြောက်လို့
ထွက်ပြေးတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။

အခုအချိန်မပြောနဲ့ ဘုရားမဖြစ်မီ မဟာဗောဓိပင်
အောက်မှာ “ဒီကနေ့ တရားထူး တရားမြတ် မရရင်
မထတော့ဘူး” လို့ အဓိဋ္ဌာန်တဲ့အချိန်မှာ မာရ်နတ်မင်းက
လက်နက်တွေအမျိုးမျိုးနဲ့ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်အောင်
လုပ်တာတောင် မကြောက်ခဲ့ဘူးလေ၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးမှ
တော့ ဘယ်ကြောက်မလဲ။

ဒါကြောင့်မို့ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘယ်တော့မှ
ကြောက်တာ လန့်တာ တုန်လှုပ်တာ မရှိဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့

ကြောက်ခြင်း လန့်ခြင်း တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းရသလဲလို့
ဆိုရင် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လုံးဝကင်းသွားလို့ပဲ။
သိကြားမင်းကြီးကျတော့ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မကင်း
သေးဘူး၊ မကင်းတော့ ကြောက်တတ်တယ်၊ မကြောက်
တတ်တဲ့ဘုရားကို အာရုံပြုမှ ကြောက်စိတ်ဆိုတာ
ပြေမှာပေါ့။ မြတ်စွာဘုရားက လုံးဝကြောက်စိတ်ကင်းတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လို့ မြတ်စွာဘုရားကို အာရုံပြုခြင်းအားဖြင့်
ကြောက်ခြင်း လန့်ခြင်း တုန်လှုပ်ခြင်းဆိုတဲ့ စိတ်ထဲမှာ
ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အရာတွေဟာ လုံးဝပျောက်ပြီးတော့
စိတ်နှလုံးအေးချမ်းမှုကို ရနိုင်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာ
သုံးပါးထဲမှာ ဘုရားကို အာရုံပြုလိုက်တဲ့၊ ဘုရားကို
အာရုံပြုလိုက်လို့ရှိရင် အကြောက်တွေပြေသွားလိမ့်မယ်။
အဲဒီလိုမဟုတ်လို့ရှိရင် တရားကို အာရုံပြုလိုက်၊
အကြောက်တွေ ပြေသွားလိမ့်မယ်။ တရားကို အာရုံ
မပြုဘူးဆိုရင် သံဃာကို အာရုံပြုလိုက်၊ အကြောက်တွေ

ပြေသွားလိမ့်မယ်လို့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ သုံးပါးကို အာရုံပြုခြင်းအားဖြင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်းဆိုတာတွေ အားလုံး ပျောက်ကင်းသွား နိုင်ပါတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရား ဒီလိုဟောလိုရင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

အကျဉ်းချုပ်မှတ်ဖွယ်

အကျဉ်းချုပ် ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒေဝ နဲ့ အသုရာ စစ်ပွဲမှာ သိကြားမင်းကြီးက မင်းတို့ ကြောက်စိတ်ဝင်လာ လို့ရှိရင် ငါ့ရဲ့ထိပ်ဖြားကို ကြည့်လိုက်ကြ၊ ကြောက်စိတ် ပြေလိမ့်မယ်၊ ငါ့အလံထိပ်ဖြားကို မမြင်ရဘူးဆိုရင် ပဇာပတိ နတ်မင်းကြီးရဲ့ အလံထိပ်ဖြားကို ကြည့်လိုက်၊ ပဇာပတိ နတ်မင်းကြီးရဲ့ အလံထိပ်ဖြားကို မမြင်ရဘူး ဆိုရင် ဝရုဏနတ်မင်းကြီးရဲ့ အလံထိပ်ဖြားကို ကြည့် လိုက်၊ မင်းတို့ ကြောက်စိတ်ပြေလိမ့်မယ်၊ ဝရုဏ နတ်မင်းကြီးရဲ့ အလံထိပ်ဖြားကို မမြင်ရဘူးဆိုလို့ရှိရင်

ဤသာနနတ်မင်းကြီးရဲ့ အလံထိပ်ဖြားကို ကြည့်လိုက်
 ကြောက်စိတ်တွေ ပြေသွားလိမ့်မယ်။ တို့ရှေ့က မားမား
 မတ်မတ် သိကြားမင်းကြီးတို့၊ ပဇာပတိတို့၊ ဝရုဏတို့၊
 ဤသာနတို့ ဒီနတ်မင်းကြီးတွေ ရှိနေပါလားလို့ စိတ်
 အားတွေ တက်လာလိမ့်မယ်လို့ သိကြားမင်းကြီးက
 ပြောတယ်။

အဲဒီစကားအရ သိကြားမင်းကြီးရဲ့ အလံထိပ်ဖြား
 ကြည့်လို့ဖြစ်စေ၊ ပဇာပတိ၊ ဝရုဏ၊ ဤသာန နတ်မင်း
 ကြီးတွေရဲ့ အလံထိပ်ဖြားကို ကြည့်၍ဖြစ်စေ ကြောက်
 စိတ်ပြေချင်လည်းပြေမယ်၊ မပြေချင်လည်း မပြေဘူး။
 ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် သိကြားမင်းကြီး ကိုယ်တိုင်ကိုက
 ကြောက်တတ်တယ်၊ ထွက်ပြေးတတ်တယ်။ သူ့မှာ ရာဂ
 မကင်းဘူး၊ ဒေါသ မကင်းဘူး၊ မောဟ မကင်းဘူး။

သင်ရဟန်းတို့ကို ငါဘုရားပြောမယ်၊ တိတ်ဆိတ်
 ရာ တောကျောင်းမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းနေလို့
 ကြောက်စိတ်များ ဝင်လာလို့ရှိရင် ဘုရားဂုဏ်ကို

အာရုံပြုလိုက်၊ ကြောက်စိတ် ပြေသွားလိမ့်မယ်၊ သို့မဟုတ်ရင် တရားဂုဏ်ကို အာရုံပြုလိုက် ကြောက် စိတ်ပြေသွားလိမ့်မယ်။ သို့မဟုတ်ရင် သံဃာ့ဂုဏ်ကို အာရုံပြုလိုက် ကြောက်စိတ်တွေ ပြေသွားလိမ့်မယ်၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး တစ်ခုခုကို အာရုံ ပြုလို့ ကြောက်စိတ်မပြေဘူးဆိုတာမရှိဘူး၊ ပြေကို ပြေရ မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ငါဘုရားကိုယ်တိုင်ကိုက ကြောက် တတ်တဲ့အရာ မရှိဘူး၊ ထွက်ပြေးတတ်တဲ့အရာ မရှိဘူး၊ ငါ့မှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းပြီးသား ဖြစ်တယ် လို့ ဓဇ္ဈသုတ်ရဲ့ အနှစ်ချုပ်ဟာ အခုလို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

နိဂုံးစကား

ဒါကြောင့်မို့လို့ တရားချစ်ခင် သူတော်စင် ပရိသတ် အပေါင်းတို့၊ ဟောဒီ ဓဇ္ဈသုတ်ကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ရွတ်ဖတ်၍ဖြစ်စေ၊ အကုန်လုံး မရသည့်တိုင်အောင်

မှပဲ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူတဲ့ ဘုရားဂုဏ်
 က္ကတိပိသော၊ တရားဂုဏ် သွာက္ခာတော ဘဂဝတော
 ဓမ္မော၊ သံဃဂုဏ် သုပ္ပဋိပဇ္ဇော ဘဂဝတော
 သာဝကသံဃော။ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်၊
 ဟောဒီဂုဏ်တော်တွေကို နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်
 ထောက်တည်ရာမရတဲ့ ကောင်းကင်မှာတောင်
 ထောက်တည်ရာ ရနိုင်တယ်၊ ထောက်တည်ရာမရတဲ့
 ရေပြင်မှာလည်းပဲ ထောက်တည်ရာရနိုင်တယ်၊ ဘေးရန်
 အန္တရာယ်ကနေ လွတ်မြောက်နိုင်တယ်။

ဒီအကျိုးကျေးဇူးတွေကို ခံစားခဲ့ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
 လည်း တကယ် လက်တွေ့အားဖြင့် ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာ
 တွေကို ယုံကြည်စွာ မှတ်သားပြီးတော့ ဒီ ဘုရားဂုဏ်၊
 တရားဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်တို့ရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို ကြည်ညို
 လေးစားသောအားဖြင့် ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃ
 ဂုဏ်တွေကို ပွားများအားထုတ်၊ ပွားများအားထုတ်ခြင်း
 ဖြင့် နောက်ဆုံးမှာ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃဂုဏ်တွေကို အာရုံ

ပြုပြီးတော့ ရလာတဲ့၊ သတိရလာတဲ့ သမာဓိရဲ့ စွမ်းရည် သတ္တိနဲ့ ဝိပဿနာကျင့်စဉ်တစ်ခုကို ကျင့်လိုက်မယ် ဆိုရင် နိဗ္ဗာန်ထိအောင် အကျိုးပြုသွားနိုင်တယ်။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိဂုဏ်ဟာ အင်မတန်မှ ကြီးမားတဲ့ အရည်အချင်း ရှိတာကိုး။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဂုဏ်ကို ပွားများ အားထုတ်ခဲ့တဲ့ သုဘူတိမထေရ်က တိုက်တွန်းစကား ပြောကြားခဲ့ပုံကို မှတ်သားနာယူကြပြီး ဘာဝနာတွေ ထဲမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားပါလို့ သုဘူတိအလောင်းကို ရှေးဘုရားက တိုက်တွန်းခဲ့တယ်။

ဘာဝေဟိ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊

ဘာဝနာနမနုတ္တရံ၊

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝယိတွာ၊

ပူရယိဿသိ မာနသံ။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို ပွားများအားထုတ်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်ချင် တာတွေအားလုံး ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ အနေအထားမျိုး ရှိပါ တယ်လို့ ဒီလို သုဘူတိထေရ် အပါဒါန်မှာ လာတဲ့

၄၆

ဒေါက်တာ အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

အတိုင်း ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်ကို ပွားများ
 အားထုတ်ခြင်းဖြင့် နောက်ဆုံး နိဗ္ဗာန်ထိအောင် အကျိုး
 များကို ရရှိနိုင်တယ်ဆိုတာ ယုံကြည်မှတ်သားပြီး
 ဓလေ့ပရိတ်တရားအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံကြိုးကုတ်
 အားထုတ်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓု

Typing of Final Edition By-
Htet Naing San (I-D-E)

ဓမ္မမိတ်တွေများသို့

ပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော် အောက်တာ အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ ဟောကြားအပ်သော တရားများကို အသံမှ စာအဖြစ် စောနာရှင်များကနေကူးကာ စာပေများကို ဆရာတော်ကြီးထံ ပေးပို့ကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် အချိန်ရသမျှ ပြင်ဆင် တည်းဖြတ်ပေးသော စာပေများကို ကုသိုလ်ရှင်များလှူဒါန်းထားသော ဓမ္မစာပေရန်ပုံငွေများ အသုံးပြုလျက် စာအုပ်ငယ်များ ပိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပါသည်။

တရားစာအုပ်များကို တစ်ဆင့် ဓမ္မဒါနပြုလုပ် ပြန့်ဝေလှူဒါန်းလိုပါက ဖော်ပြပါဌာနများသို့ ဆက်သွယ်မှာကြားနိုင်ပါသည်။

ရရှိနိုင်သော ဌာနများ

၁။ အောင်ဓမ္မ ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်(၁၅၂)၊ (၂၂)လမ်း၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း: ၀၁-၃၈၄၁၉၃၊ ၀၉၅၁-၄၆၀၉၅

၂။ ဦးဘဖိုး+ဒေါ်အုန်းကြည် ပရဆေးဆိုင်

အမှတ်(၄၆၇၊ ၄၆၈)၊ သိမ်ကြီးဈေး(ဒီ)ရုံးမြေအောက်ထပ်။

ဖုန်း: ၀၁-၂၄၀၆၀၀(လိုင်းခွဲ) ၄၁၇၄၊ ၀၉-၅၅၀၀၈၃၅

၃။ ဓမ္မဗျူဟာ သာသနာမာမကအဖွဲ့

လူပုဂ္ဂိုလ်များဆိုင်ရာဓမ္မစာပေသင်တန်းကျောင်း

ကြားတောရလမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း: ၀၁-၃၈၀၈၈၀

၄။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဘိဓမ္မာတက္ကသိုလ်

မိုးကောင်းဘုရားဝင်းအတွင်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၅။ ပုရပိုက်ဓမ္မပြန့်ချိရေး

တိုက်(၄)၊ အခန်း(၅)၊ ရွှေဝုံတိုင်လမ်းမကြီး၊

တာမွေ Ocean Super Center နှင့် ရွှေဝုံတိုင်ဆေးရုံကြား၊ ဗဟန်း။

ဖုန်း: ၀၉-၂၅၈၂၇၂၇၁၁၊ ၀၉-၇၆၄၆၇၆၄၆၀

အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ ၏ ထုတ်ဝေပြီး ဓမ္မစာအုပ်များ

- အဘိဓမ္မာ မြတ်ဒေသနာ(ပ+ဒ တွဲ)
- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ပဋ္ဌာန်းနည်းဖြင့် လေ့လာသုံးသပ်ခြင်း
- ပဋ္ဌာန်းမြတ်ဒေသနာ

၁။ နိဗ္ဗာန်တံခါးကြီး ဖွင့်တော်မူပါ

၂။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် အနှစ်ချုပ်

၃။ ဘဝအသွင်ကို ဓမ္မအမြင်ဖြင့် ရှုကြည့်ခြင်း

၄။ ဘဝခရီးဝယ် ရွေးချယ်ရမည့်လမ်း

၅။ သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်နေသဘောထား

၆။ ဘဝအရေး စိတ်အေးရလေအောင်

၇။ ဓမ္မကြေးမုံ

၈။ တောင်ပို့ထဲက ရတနာ

၉။ မြတ်သောဥစ္စာ စုဆောင်းပါ

၁၀။ သမထနှင့် ဝိပဿနာ

၁၁။ ရောဂါကုစား စိတ်စွမ်းအား

၁၂။ ရှစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်

၁၃။ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း

၁၄။ မေတ္တာနလုံး အစဉ်သုံး

၁၅။ လူဖြစ်ကျိုးနပ်ပါစေ

၁၆။ မေတ္တသုတ်အနှစ်ချုပ်

၁၇။ ဘဝဆည်းဆာ ကရုဏာ

၁၈။ ဥပုသ်စောင့်ခြင်း အဓိပ္ပါယ်

- ၁၉။ ဓမ္မမှတ်ကျောက်
၂၀။ ဓမ္မအသိဖြင့် အကျိုးရှိနေမည်
၂၁။ နှစ်ဦးကာလ ဓမ္မလက်ဆောင်
၂၂။ မြတ်ဗုဒ္ဓဒေသနာနှင့် ယနေ့ကမ္ဘာ
၂၃။ ယနေ့လူသားများရဲ့ မနက်ဖြန်ကမ္ဘာ
၂၄။ မင်္ဂလသုတ်အနှစ်ချုပ်
၂၅။ သာရဏီယတရား
၂၆။ ရသတဏှာ
၂၇။ ဓမ္မဗျူဟာသင်တန်းသားများ၏ မေးခွန်းများကိုဖြေဆိုခြင်း
၂၈။ သေချာသောလမ်းမှ လျှောက်လှမ်းပါ
၂၉။ မဟာဒါန
၃၀။ စိတ်၏ထွက်ပေါက်များ
၃၁။ ဖြစ်နိုင်တာနှင့် မဖြစ်နိုင်တာ
၃၂။ အရှင်အာနန္ဒ၏ ဝိပဿနာ
၃၃။ န ဝ သော၊ န ဝ အညော
၃၄။ လူတိုင်းကျင့်ရန် သတိပဋ္ဌာန်
၃၅။ စိတ်၏အတွေးများ
၃၆။ ဥပါဒါနပစ္စယာဘဝေါ
၃၇။ သတိမကွာ အသိပညာဖြင့် နေထိုင်ခြင်း
၃၈။ အတ္တဟိအတ္တနောနာထော
၃၉။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် အနှစ်ချုပ်
၄၀။ ဟောသူ နာသူ စိတ်ထားဖြူ
၄၁။ ၁၂-နှစ်ကြာ အဖြေရှာခဲ့ရသော မေးခွန်းများ

- ၄၂။ လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်
၄၃။ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် သတိဆောင်
၄၄။ ခန္ဓသုတ်အနှစ်ချုပ်(အန္တရာယ်ကာကွယ်ခြင်း)
၄၅။ တရားသိလျက် အကျင့်ခက်
၄၆။ ဣဒ္ဓိယဘာဝနာ မြတ်ဒေသနာ
၄၇။ သံသရာခရီးသွား အမှားမလုပ်မိစေနှင့်
၄၈။ ဟိုဘက်ကမ်းက ငြိမ်းချမ်းတယ်
၄၉။ ရတနသုတ်အနှစ်ချုပ်
၅၀။ လောကဝံ့မှန်တိုင်းများနှင့် ကြံ့ခိုင်သည့်စိတ်ထား
၅၁။ ဘုရားသော်မှပေးဆပ်ရသည့် ကံကြမ္မာဝင့်ကြေးများ
၅၂။ အထင်မှား အမြင်မှား
၅၃။ ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ် အနှစ်ချုပ်
၅၄။ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း၏ နိဂုံး
၅၅။ နန္ဒီ ဒုက္ခဿ မူလံ
၅၆။ စိတ်၏အညစ်အကြေးများကို ဖယ်ရှားခြင်း
၅၇။ အားပေးစကား
၅၈။ ပုဗ္ဗဏုသုတ် အနှစ်ချုပ်
၅၉။ ဘောသဇ္ဇဂုရု
၆၀။ နိဗ္ဗာန်သို့ ဦးတည်သွားနေသူ
၆၁။ ဘဝ၏ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများ
၆၂။ ကုသိုလ်ဖြစ်ပွား နှလုံးသွင်းတရား

- ၆၃။ နိုင်သူနှင့်ရုံးသူ
၆၄။ အကာကိုပစ်၍ အနှစ်ကိုရှာ
၆၅။ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းအောင်ကျင့်ဆောင်ခြင်း
၆၆။ တရားထူးရနိုင်သူ
၆၇။ ကျေးဇူးသိခြင်း
၆၈။ ဘာသာတရားလိုက်နာကျင့်သုံးခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်
၆၉။ ကာလာမသုတ် အနှစ်ချုပ်
၇၀။ ခုခံစွမ်းအား
၇၁။ အလေးထား၍ စဉ်းစားဆင်ခြင် ကောင်းအောင်ပြင်
၇၂။ အခွင့်ကောင်းကို ရအောင်ယူ
၇၃။ ရှာဖွေခြင်းနှင့် ရရှိခြင်း
၇၄။ ကုသိုလ်တစ်ပဲ ငရဲတစ်ပိဿာ
၇၅။ ဓမ္မကိုအဖော်ပြုမှ ထာဝရချမ်းသာမည်
၇၆။ အစွမ်းတန်ခိုးများနှင့် သာသနာ
၇၇။ ချမ်းသာစွာအိပ်စက်ရခြင်း
၇၈။ နှစ်ဦးမေတ္တာလှူတိုင်းမှာ
၇၉။ ဒဏ္ဍိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် အနှစ်ချုပ်
၈၀။ အလုပ်ရှင်နှင့်အလုပ်သမား စိတ်ကောင်းထား
၈၁။ နိယျာနိကသာသနာ
၈၂။ အနတ္တလက္ခဏာသုတ် အနှစ်ချုပ်
၈၃။ သူ့အမြင် ကိုယ့်အမြင် ဓမ္မအမြင်

- ၈၄။ ရှင်ရာဟုလာ၏ဘဝနှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ
၈၅။ ကမ္မတ္တန်းအလုပ်နှင့် အိပ်ငိုက်ခြင်း
၈၆။ ဗျာဒိတ်တော်ကြား ဘုရား(၂၄)ဆူ
၈၇။ အံ့ဖွယ်လူသား မြတ်ဘုရား
၈၈။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် ဝိပဿနာ
၈၉။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ရှိရမည့် အရည်အချင်းများ
၉၀။ ကမ္မတ္တန်းဆရာ
၉၁။ တတိမြေမှ သာသနာ
၉၂။ ဒါနအခြေခံတဲ့ သမထဝိပဿနာ
၉၃။ စရိုက်နှင့်ဝိသနာ
၉၄။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လောကဝိယေလမ်းစဉ်
၉၅။ သာသနာပြုစွမ်းအားစု
၉၆။ လူဆိုးလူမိုက်
၉၇။ သမုဒ္ဓရာ ဝမ်းတစ်ထွာ
၉၈။ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမကို လက်ဆင့်ကမ်းခြင်း
၉၉။ သုံးပါးရတနာ ကိုးကွယ်ရာ
၁၀၀။ ပါရမီပုံရိပ် အမှတ်တံဆိပ်များ
၁၀၁။ အာနာပါနဿတိသုတ်အနှစ်ချုပ်
၁၀၂။ ယမမင်းကြီးရဲ့ ဆန္ဒ
၁၀၃။ စံထားရမည့် ကိုယ်ကျင့်တရားရှိသူများ
၁၀၄။ ပေါ်လာသည့်အာရုံများနှင့် ရူပွားရမည့်ဝိပဿနာတရား
၁၀၅။ ဓမ္မသံဝေဂနှင့် ဘဝဆည်းဆာ

- ၁၀၆။ ဆင်းရဲမွဲတေမှု လျော့ချရေး
၁၀၇။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမနှင့်အညီ နေထိုင်ခြင်း
၁၀၈။ ဗုဒ္ဓစွမ်းအား ဉာဏ်ဆယ်ပါး
၁၀၉။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ နေ့စဉ်ဘဝမှာ နေထိုင်ကြပုံ
၁၁၀။ မွေးနေ့လက်ဆောင်
၁၁၁။ သောတာပန်၏ ဘဝရုပ်ပုံလွှာ
၁၁၂။ တပည့်များလေးစားမြတ်နိုးတဲ့ဆရာ
၁၁၃။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်း
၁၁၄။ ကံကြမ္မာ၏ ရုပ်ပုံလွှာများ
၁၁၅။ ဆဆက္က ဒေသနာနှင့် ဓမ္မဝိပဿနာ
၁၁၆။ ဉာတပရိညာ
၁၁၇။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ကျေးဇူး အထူးပေးဆပ်ခဲ့သူ
၁၁၈။ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ရန် အခြေခံတရား
၁၁၉။ သစ္စဒေသနာ ဓမ္မစကြာ
၁၂၀။ အားကိုးခြင်း
၁၂၁။ သဒ္ဓမ္မပတိရူပကသုတ် အနှစ်ချုပ်
၁၂၂။ အတ္တဟိတ နှင့် ပရဟိတ
၁၂၃။ အသက်ရှည်လေ ပိုကောင်းလေ
၁၂၄။ မိဘနှင့်သားသမီးအကြား မှန်ကန်သောအမြင်များ
၁၂၅။ အများအတွက် သံဃာတော်တို့၏ဆောင်ရွက်ချက်
၁၂၆။ သလ္လေခသုတ်အနှစ်ချုပ်

- ၁၂၇။ ကောသလအိပ်မက်နှင့်ယနေ့ကမ္ဘာ
၁၂၈။ ပိယတော ဇာယတေ သောကော
၁၂၉။ ဆရာမြတ်ကို ဆည်းကပ်ရမည့်အခါ
၁၃၀။ ဓမ္မတာဝန်
၁၃၁။ ဥပုသ်သည်တို့၏ စကားဝိုင်း
၁၃၂။ ရှင်ပြုအလှူတော်မင်္ဂလာ အနုမောဒနာ
၁၃၃။ ပါရာယနဒေသနာ
၁၃၄။ ဒုဂ္ဂတိဘုံသားတို့၏ အမှာစကား
၁၃၅။ မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာ နှင့်
သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့အမှတ်တရများ
၁၃၆။ ဝိဝါဒမူလ(၆)ပါးနှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမစကား
၁၃၇။ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်ပြင်
၁၃၈။ ဝိပဿနာရှုဖွယ် တောလေးဆယ်
၁၃၉။ နယ်လှည့်ဟောကြား မြတ်တရား အတွဲ(၁)
၁၄၀။ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုရှုမြင်၍ မိမိဘဝကို ပြုပြင်ခြင်း
၁၄၁။ သူတော်ကောင်းသည် အားလုံးအတွက်ဖြစ်သည်
၁၄၂။ သူတော်ကောင်းတို့ တောင်းသောဆု
၁၄၃။ ဒုစရိုက်အကျိုး အဆိုးပုံရိပ်များ
၁၄၄။ အောင်မြင်ကြီးပွား စက်လေးပါး
၁၄၅။ စေတနာကောင်းလျှင် ကံကောင်းသည်
၁၄၆။ စိတ်ကောင်းရှိဖို့က ပထမ
၁၄၇။ တမလွန်ဘဝက ဆွေမျိုးများအရေး

၁၄၈။ နယ်လှည့်ဟောကြား မြတ်တရား အတွဲ(၂)

၁၄၉။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး

၁၅၀။ မကျန်းမာသူများအတွက် အထူးနှလုံးသွင်းတရား

၁၅၁။ မင်္ဂလာတရားနှင့်အညီ နိုင်ငံသစ်တည်

၁၅၂။ မာလုကျပုတ္တရဟန်းအတွက် အလုပ်ပေးတရား

၁၅၃။ အပြစ်တင်ခြင်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း

၁၅၄။ အတွေးမှားကို ဖယ်ရှားနိုင်ရမည်

၁၅၅။ မိလိန္ဒပဉ္စာ(ပထမတွဲ)

မိလိန္ဒမင်းနှင့် ဂူင်နာဂသေနတို့၏ ဗုဒ္ဓဝါဒရေးရာ အချေအတင်ပြောဆိုချက်များ

၁၅၆။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ အရင်မြတ်တို့၏ ဘဝနှင့် ဓမ္မအမြင်(ပထမတွဲ)

၁၅၇။ နယ်လှည့်ဟောကြား မြတ်တရား အတွဲ(၃)

၁၅၈။ စာသင်စာချ ပြုကြသောသနာ

၁၅၉။ ဗုဒ္ဓသာသနာ၏ ဝိသေသလက္ခဏာများ

၁၆၀။ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ

၁၆၁။ နယ်လှည့်ဟောကြား မြတ်တရား အတွဲ(၄)

၁၆၂။ မိမိကိုယ်တိုင် မိမိ၏ရန်သူ မဖြစ်ပါစေနှင့်

၁၆၃။ တိုင်းရေးပြည်ရေး မျှော်တွေးခြင်း

၁၆၄။ နှစ်သစ်မင်္ဂလာကို မေတ္တာဖြင့်ကြိုဆိုခြင်း

၁၆၅။ ဘဝအတွင်းမှ အမှောင် နှင့် အလင်းများ

၁၆၆။ လူတိုင်းအတွက် အမှန်တရား

၁၆၇။ မဟာသာဝကကြီးတို့၏ စကားပိုင်း

၁၆၈။ မိလိန္ဒပဉ္စာ(ဒုတိယတွဲ)

မိလိန္ဒမင်းနှင့် ရှင်နာဂသေနတို့၏ ဗုဒ္ဓဝါဒရေးရာ အချေအတင်ပြောဆိုချက်များ

၁၆၉။ စိတ်စွဲလမ်းမှုကို အောင်နိုင်သူ

၁၇၀။ မိလိန္ဒပဉ္စာ(တတိယတွဲ)

မိလိန္ဒမင်းနှင့် ရှင်နာဂသေနတို့၏ ဗုဒ္ဓဝါဒရေးရာ အချေအတင်ပြောဆိုချက်များ

၁၇၁။ နယ်လှည့်ဟောကြား မြတ်တရား အတွဲ(၅)

၁၇၂။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ အရှင်မြတ်တို့၏ ဘဝနှင့် ဓမ္မအမြင်(ဒုတိယတွဲ)

၁၇၃။ Online ဓမ္မစာလွှာများ

၁၇၄။ ဝဋ္ဋသုတ် အနှစ်ချုပ်

၁၇၅။ အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနှစ်ချုပ်

၁၇၆။ မောရသုတ် အနှစ်ချုပ်

၁၇၇။ ဇေဂ္ဂသုတ် အနှစ်ချုပ်